

РЕШЕНИЕ

№ 3529

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1477** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините (ЗОДОВ).
Образувано е по предявен иск от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника адв. С. П., срещу Министерство на енергетиката за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 2000 лв., за които се твърди, че са настъпили от отменено наказателно постановление № Е- НП-09/03.05.2017 г., издадено от министъра на енергетиката, произтичащи от направени разноси за процесуално представителство на дружеството по кнахд № 169/2018 г. по описа на Административен съд Ловеч.

В хода по устните състезания по делото ищецът, чрез процесуалния си представител – адв. П., моли съда да уважи иска, като счита за доказани предпоставките за ангажиране отговорността на ответника на основание чл. 1 ЗОДОВ.

От ответната страна – Министерство на енергетиката, не е подаден писмен отговор на исковата молба в законоустановения срок и съгласно указанията, дадени на страната с определение от 14.11.2019 г., постановено по адм.д. № 543/2019 г. по описа на АС – Ловеч. Страната не изразява становище по иска и в хода на настоящото производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на предявения иск.

Административен съд София град, I отделение, 3 състав, като взе предвид изложените от страните становища и доводите на ищеца и извърши съвкупна

преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по приложеното за послужване нахд № 217/2017 г. по описа на Районен съд – [населено място], ведно с кнахд № 169/2018 г. по описа на Административен съд Ловеч, се установява следното:

С наказателно постановление № Е-НП-09/03.05.2017 г., издадено от министъра на енергетиката, на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основания чл. 93, ал. 2, т. 1 от ЗПБ е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лв., за нарушение на чл. 68, ал. 3 вр. чл. 68, ал. 1 от ЗПБ.

С решение № 34 от 04.04.2018 г., постановено по нахд № 217/2017 г. по описа на Районен съд – [населено място], е отменено НП № Е-НП-09/03.05.2017 г., издадено от министъра на енергетиката.

Съдебното решение е обжалвано от Министерство на енергетиката и с решение № 256/19.12.2018 г., постановено по кнахд № 169/2018 г. по описа на Административен съд Ловеч, е оставено в сила.

Установява се, че пред касационната инстанция – АС –Ловеч, е представен договор за правна защита и съдействие от 15.08.2018 г. (л. 32 от касационното дело), сключен между [фирма] и адв. С. П., с предмет: процесуално представителство и защита по кнахд № 169/2018 г. на АС – Ловеч, с договорено възнаграждение в размер на 2000 лв. В договора е отразено извършено плащане в брой на договореното възнаграждение.

Установява се, че по кнахд № 169/2018 г. по описа на АС – Ловеч от [фирма], чрез адв. С. П., е подаден писмен отговор на касационната жалба, подадена от Министерство на енергетиката срещу решение № 34 от 04.04.2018 г., постановено по нахд № 217/2017 г. по описа на Районен съд – [населено място]. В проведеното едно открито съдебно заседание пред касационната инстанция ответникът е представляван от адв. П..

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт; 2. незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение; 3. наличие на

причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на имуществени вреди.

По делото е безспорно установено, че е налице незаконосъобразен акт – наказателно постановление № Е-НП-09/03.05.2017 г., издадено от министъра на енергетиката, отменен с влязло в сила решение № 34 от 04.04.2018 г., постановено по нахд № 217/2017 г. по описа на Районен съд – [населено място]. Следователно, доказано е наличието на първия елемент от фактическия състав по чл. 1 от ЗОДОВ – незаконосъобразен акт на административен орган, издаден при изпълнение на санкционираща административна дейност, по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Установено е по безспорен начин, че пред касационната инстанция – Административен съд - Ловеч, ищецът е бил представляван от процесуален представител – адв. П., надлежно упълномощен, съгласно приложен по делото договор за правна защита и съдействие.

Съгласно чл. 4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждащото действие. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС на ВАС направените разноски за адвокатско възнаграждение в производството по обжалването на НП, отменено като незаконосъобразно, представляват имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт. Макар и да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, то адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление.

Ищецът проведе успешно главно доказване на реално причинената вреда, изразяваща се в заплатено от него адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в съдебното производство по обжалване на незаконосъобразното наказателно постановление. В представения по кнахд № 169/2018 г. по описа на АС – Ловеч договор за правна защита и съдействие от 15.08.2018 г. е договорено възнаграждение за осъществяване на правната защита и процесуално представителство в размер на 2000 лв. – пред касационна инстанция, като чрез изричното отбелязване в договора, е доказано реалното му плащане в брой. Следователно посочената сума представлява пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното наказателно постановление.

От ответника не е направено възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар в настоящото производство, а съдът не следва служебно да извършва такава преценка, тъй като разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК предвижда, че само страна може да сезира съда с искане за намаление на възнаграждението за адвокатска услуга. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 / 2016 г. на ОСК на ВАС и на Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г.

Предвид изложеното, съдът приема предявената искова претенция за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, равняващо се на съответните съдебни разноски, свързани с отмяната на наказателното постановление, за основателна, поради което следва да бъде уважена в пълен размер.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ ответната страна следва

да бъде осъдена да заплати направените от ищеца разноси в хода на съдебното производство за платена държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв., договорено и платено съгласно договор за правна защита и съдействие от 01.06.2020 г.

Воен от горното, Административен съд София град, I отделение, 3 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Министерство на енергетиката да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, сума в размер на 2 000 (две хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, в резултат на незаконосъобразно наказателно постановление наказателно постановление № Е-НП-09/03.05.2017 г., издадено от министъра на енергетиката, представляващи разноси за адвокатско възнаграждение, направени в производството по кнахд № 169/2018 г. по описа на Административен съд Ловеч, както и сума в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: